

Penya Vallès

Jornada: 34
1-5-1977

Nombre y apellido: **Penya Vallès**
Domicilio:
Localidad:

04820950

P. A. M. D. B. Cuerpo B-1

1 AT. MADRID SANTANDER	18
2 BETIS MALAGA	18
3 EL CHE SALAMANCA	18
4 ESPAÑOL AT. BILBAO	18
5 REAL SOCIEDAD BARCELONA	18
6 CELTA HERCULES	18
7 VALENCIA SEVILLA	18
8 ZARAGOZA BURGOS	18
9 GETAFE OVIEDO	18
10 SAN ANDRES LEVANTE	18
11 ALAVES CASTELLON	18
12 VALLADOLID CADIZ	18
13 JAEN RAYO	18
14 GRANADA CALVO SOTELO	18
APUESTAS	1.

A pesar de no salir equis en la Jornada anterior, nosotros continuamos apuntando a ellas. Como pueden comprobar abarcamos hasta un máximo de cinco equis y cuatro doses.

Los signos expuestos están condicionados:

1. De las siete equis que figuran deben salir tres de ellas cualesquiera.
2. De los once signos que figuran redondeados deben salir dos de ellos cualesquiera.

Los boletos empleados están entre

04820820 y 04820954

Forman la combinación 122 boletos de ocho apuestas con sellos del BB 60450001 al BB 6045422 y 1 boleto de cuatro apuestas W 8856371.

CRUZ ROJA

Nota de la Presidencia de la Asamblea Suprema

Como consecuencia de la celebración, en el pasado mes de diciembre, del Referéndum Nacional, en el que fue aprobada la Ley de Reforma Política, la cual lleva implícita la celebración de elecciones, esta presidencia, en razón a los Principios Fundamentales que inspiran y rigen a la Institución y a los objetivos humanitarios que la misma persigue, estima conveniente señalar y orientar la posición y el modo de actuación de la Cruz Roja Española en las posibles acciones, que en el campo de su competencia y fines, pueda llevar a cabo como consecuencia de la celebración de dichos comicios electorales.

A tal efecto, y partiendo de los referidos Principios Fundamentales y en base al art. 6.º y demás concordantes de los vigentes Estatutos y Reglamento General Orgánico de la Cruz Roja Española, todas las Asambleas Provinciales y Locales, así como los Centros, Establecimientos y Servicios de las mismas dependientes, deberán obser-

var las siguientes normas: — En ningún caso en los edificios o locales de la Cruz Roja se permitirá la instalación de mesas electorales ni en sus fachadas la colocación de propaganda de ningún partido político.

— La prestación de servicios ha de efectuarse, únicamente, a requerimiento de parte interesada y cuando aquellos correspondan a los propios de la Cruz Roja, debiendo ostentar, tanto el personal como los vehículos y material que los efectúe, el uniforme y distintivos de la Institución.

— Las ambulancias sólo efectuarán los servicios médico asistenciales para los que fueran requeridos, procurándose, en la medida de lo posible, que no sean destinados a realizar traslados de enfermos o disminuidos físicos que pretenden votar.

— Al personal de la Institución que ejerza su derecho de voto, le está prohibido efectuarlo vistiendo uniforme u ostentando los distintivos de Cruz Roja.

F. S. C.

Tipus i anècdotes

Rememora:
Ferran
SALAMERO

«TORRAAAAASS...!»

Fa temps que, a la «carta» de la Fonda Europa, hi servien el «Nano» i el «vell Sabre»; també hi havia servit el «pare Torras». Per aquella època l'«amo de la Fonda» era l'Isidre Parellada.

A l'Europa no s'hi servia cafè; calia travessar el carrer i anar-lo a «prendre» a «can Manel», per això les dues portes estaven l'una enfront de l'altra. En Miquel Pascual «l'hortelà» era el cambrer del Restaurant; després va marxar cap a Centre Amèrica... a la República del Salvador.

L'arquitecte municipal, Manuel J. Raspall estava a dispessa —amb la seva senyora— a la Fonda i... va capgirar-la tota; però els dos portalets seguien «cassant».

AMB EL TEMPS VA EVOLUCIONAR MOLT «EL TRAS» DE LA FONDA

Entre els canvis que es van anar operant va haver-hi el casament d'en Paco de la Fonda amb la Tresina de can Pintaire.

També el «pare Torras...» va veure's rellevat pel seu fill en Joan Torras i Oña que serà avui el personatge.

Va ser-hi molt temps «en Torras» a l'Europa pel que, afegint-hi el del seu pare, va fer-se el nom molt popular. Les estones que tenien lliures, els Torras les empraven en «fabricar» gàvies pels conills... algunes vegades per encàrrec.

—«Torraaaaass...!»— es sentia cridar sovint per l'Hotel Europa, on ja hi havia també Bar.

Se'n sentia cofoi en Joan i... fins es donava cert to de superioritat.

El fet de treballar a l'Hotel, va crear-li coneixences i, feia alguns jornals per la rodalia, sol i també amb equip; encara que, en alguns llocs, feia «tractes prenyats».

—«Si vols venir a «can Xa» de Palautordera, el diumenge sérem tres; dilluns jo i tu i dimarts jo sol!

Abans d'acabar-se el dilluns... ja et proposava un nou «negoci».

—«Ferrant! Podriem dir-li al senyor Amadeu que tu també et quedaràs els dimarts... però, solsament li cobrarem un sol jornal! I, el «punyetero», es passava tot els dimarts sense fotre res.

—«Serveix al senyor Rafel de l'Agència!

A l'hora de fer la «Dinada en Família»... em tocava també servir-lo a ell «com un senyor»!

LA GUERRA VA PORTAR LA COLLECTIVITZACIÓ DE L'INDÚSTRIA

Amb la guerra, varen venir les collectivitzacions: barberies, pintors, paletes... El Consell d'Empresa de l'Indústria Gastronòmica Collectivitzada, a més d'encarregar-me el Departament del Treball, va assignar-me la direcció de l'Hotel. Va donar-me tanta feina que mai vaig tenir ocasió de fer la festa setmanal que em corresponia. A més de suplir la «festa» de la senyora Tresina i de Isabel Julià a la Caixa, el dijous tenia torn de cambrer.

Un dijous... va passar un cas com un cabàs. Els venedors ambulants invadien els salons i «t'emprenyaven» perquè els compres del què venien. Durant el matí del mercat... havies d'enjagar-ne dos o tres a fer punyetes.

—«Corbates... a pela! Cambrer, compram una corbata!» en portava tot el braç ben ple.

—«Mira! Si em dones aquesta per noranta cèntims, me la quedo.

—«Teval!

Vaig posar-me-la a la butxaca i se'm veia una mica; a en Torras va faltar-li temps per preguntar-me:

—«Que t'has comprat una corbata?»

—«Sí!

—«Quant te'n ha fet pagar?»

—«Noranta cèntims!

—«A mi, que sóc l'amo de l'Europa... me'n ha cobrat una pesseta i a tu noranta cèntims!?

N'estava convençut de que era l'amo... de l'Hotel Europa!!!